

Łokuciewskiego Witolda, płk.

Dzielnice: Bemowo

Osiedla: Fort Radiowo

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy: 2012

Opis

Witold Łokuciewski ps. "Tolo" (1917-1990) - pułkownik Wojska Polskiego, jeden z asów myśliwskich. Przyszedł na świat w Nowoczerkasku niedaleko Rostowa nad Donem, jego ojciec - Antoni - był marszałkiem Sejmu Litwy Środkowej, który 22 II 1922 roku uchwalił przyłączenie Wileńszczyzny do Polski. W 1938 roku ukończył Szkołę podchorążych Lotnictwa w Dęblinie. We IX 1939 roku, jako żołnierz 112. Eskadry Myśliwskiej 1. Pułku Lotniczego walczył w obronie Warszawy, po ataku sowieckim na Polskę przedostał się wraz z innymi żołnierzami do Rumunii a poprzez Francję do Anglii. Tam od 2 VIII 1940 roku był pilotem w słynnym Dywizjonie 303, z czasem awansując na dowódcę jego eskadry "A". W 1942 roku, po awaryjnym lądowaniu we Francji, został złapany przez Niemców i osadzony w Stalagu Luft III w Żaganiu, skąd wraz z innymi osadzonymi udało mu się uciec. Złapany powonie w Legnicy, znów trafił do obozu, gdzie uczestniczył w przygotowaniach do Wielkiej Ucieczki (24/25 III 1944), jednak w samym manewrze nie zdążył już wziąć udziału (miał odległy numer porządkowy) i to być może uratowało mu życie. Pod koniec IV 1945 roku udało mu się uciec z ewakuującego się obozu i powrócił do Anglii, gdzie 1 II 1946 został ostatnim dowódcą całego dywizjonu. Do Polski powrócił w 1947 roku i zamieszkał w Lublinie. Początkowo był instruktorem w Aeroklubie Lubelskim z siedzibą w Świdniku, jednak szybko tę pracę stracił ze względu na swoją wojenną przeszłość. Na ponad siedem lat odebrano mu uprawnienia pilota, dopiero w X 1956 roku został oficerem lotnictwa Ludowego Wojska Polskiego, pełniąc kierownicze, jednak niezbyt znaczące stanowiska (Inspektor Służby Sztabów czy szef Wydziału Współpracy z Lotnictwem Cywilnym i Szkolenia Rezerw Szefostwa Szkół). W latach 1969-72 był attaché wojskowym w Londynie. Później zamieszkał w Warszawie, w domu przy ul. Dickensa 34 i przeszedł na emeryturę. Za swoje zasługi odznaczony został m.in. Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari, dwukrotnie Krzyżem Walecznych, Krzyżem Komandorskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski a także brytyjskim Distinguished Flying Cross i francuskim Croix de Guerre. Zmarł w Warszawie.

Spoczywa:

Cmentarz Wojskowy na Powązkach (kwatery 30 C, rząd X, miejsce 17).

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 2012.12.14. Wcześniej był to fragment ul. Narwik.
